

Kako so medved, volk in lisica kmetovali

Nekoč so se lisica, volk in medved odločili, da začnejo kmetovati. »Preorali bomo njivo, tako kot to počenjajo ljudje,« je rekla lisica. In so sklenili, da posekajo drevesa, požgejo grmovje, preorjejo zemljo, posejejo žito in ga požanjejo.

A ko je bilo treba prijeti za delo, se je lisica izmuznila, opravke je imela, veliko opravkov. Samo tu in tam je prišla naokrog, čudila se je hvalila na vsa usta in spet šla. Volk in medved pa sta garala, da je teklo od njiju. Volk je sekal in medved je pulil štore iz zemlje. Skale sta prenašala in spravljala veje na kup. Ko sta požigala grmovje, so ju od dima pekla oči, tace sta si zasmodila, medved pa še dlako.

In ko sta orala – kako so ju bolele rame. Medved se je vpregel v plug in vlekkel, volk ga je porival, težko sta se

prebijala čez trdo zemljo. Ko sta zrnje posejala, sta bila oba čisto izmučena.

Prišel je čas žetve in lisica ni imela več opravkov.

»Sem že tu, sem že tu,« je rekla. »Zdaj se pa izkažem, bosta videla, kako mi bo šlo od rok.«

Poželi so in omlatili, lisica pa je ves čas skrbela, da so slamo nosili na eno stran in pleve na drugo. Ko so končali, so pred njimi stali trije kupi.

»Poglejta!« je rekla lisica. »Nismo vsi trije enako veliki. Medved je največji, zato dobi največji kup. Tudi ti, volk, si večji od mene, zato dobiš srednjega. Jaz pa sem najmanjša, ne rabim veliko, le teh par zrn bom vzela. Ni pošteno?«

»Pošteno,« sta rekla medved in volk. In preden sta se zavedela, je lisica zrnje odnesla, njima pa so ostale pleve in prazna slama. Zato sta drugo leto raje kmetovala sama.

